

Visita del secretari de la Congregació per als Religiosos

► El franciscà José Rodríguez Carballo, arquebisbe i secretari de la Congregació per als Instituts de Vida Consagrada i Societats de Vida Apostòlica, va ser invitat a casa nostra per la Unió de Religiosos de Catalunya (URC). El 2 de maig va celebrar un col·loqui al Casal Claret sobre la situació actual de la vida consagrada amb 80 superiors i superiors majors, abats i abadeses, priors i prioeres de Catalunya. El 3 de maig, més de 400 religioses i religiosos es reuniren amb ell al col·legi del Sagrat Cor de Sarrià per escoltar una conferència i participar en l'Eucaristia. A la fotografia, Mons. Rodríguez Carballo amb el P. Màxim Muñoz, provincial dels claretians i president de la URC.

rriors majors, abats i abadeses, priors i prioeres de Catalunya. El 3 de maig, més de 400 religioses i religiosos es reuniren amb ell al col·legi del Sagrat Cor de Sarrià per escoltar una conferència i participar en l'Eucaristia. A la fotografia, Mons. Rodríguez Carballo amb el P. Màxim Muñoz, provincial dels claretians i president de la URC.

GLOSSA

Ressuscitar a la vida

Una mare de quatre fills m'explicava que fa uns dies era a casa amb els dos petits, que estaven pintant amb colors. Feia unes setmanes que havia mort la seva mare, l'àvia dels infants. El nen va mirar al cel i va exclamar: «Mira, un estel fugaç». «Li vaig haver de dir que era un avió», observà la mare. La nena va entrar en la conversa dient: «Si fos un estel fugaç, li podríem demanar un desig. Jo li demanaria poder parlar amb l'àvia i que ella em respongués». «Jo preferiria que l'àvia tornés a ser a la terra», li respongué el nen, que té l'àvia ben situada al cel. Van seguir pintant en silenci i, al cap d'una estona, la nena el va interrompre preguntant: «Mare, si l'àvia era tan bona, tan bona, com és que Jesús no l'ha ressuscitat?» Em deia la mare: «Penso que mai m'ha sortit una explicació de la resurrecció més natural. «L'àvia —li vaig dir— segueix viva prop de Déu, però no el seu cos, que el vàrem enterrar, i això és la veritable resurrecció: sentir l'amor, la fortalesa i la presència de l'altre sense necessitat dels sentits.»»

El tema no és fàcil, però convé abordar-lo. La mort és el final de la vida a la terra, el final del pelegrinatge terrenal. És el moment en què

Déu crida les persones cap a Ell, el moment del retorn de l'ànima a Déu Pare, de la criatura al Creador. És un retorn esperançat perquè sabem que Jesús, sofrint la mort, la converteix en porta de retorn al Pare, a l'Amor. «Així com per la seva unió amb Adam tots moren, així també per la seva unió amb Crist tots tornaran a la vida» (1Co 15,22).

En el Credo, la pregària de la professió de la fe, proclamem la nostra esperança com a cristians en la resurrecció dels morts a la fi del temps, en la vida eterna, perquè la resurrecció del Crist i el mateix Crist ressuscitat són el fonament de la nostra resurrecció. «Crist ha ressuscitat d'entre els morts, com a primícia de tots els qui han mort» (1Co 15, 20). Crist ens ha obert un camí cap a la vida, per sempre. Els seus germans i germanes, nosaltres, també en participem des del dia del nostre baptisme. No sabem com ressuscitarem, però per la fe sabem que el Crist ressuscitat viu en el nostre cor i això ens fa ser testimonis, ja ara, de la resurrecció del Senyor, testimonis del Ressuscitat amb la nostra vida i en el nostre dia a dia.

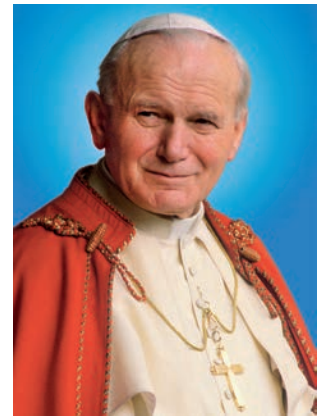
Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

Sant Joan Pau II, el Papa de la misericòrdia i de la família

He celebrat amb molta joia la canonització el 27 d'abril dels dos Papes «gegants» d'humanitat i santedat del segle xx, **Joan XXIII** i **Joan Pau II**. Digué el Papa Francesc a l'homilia de la canonització: «Ells van col·laborar amb l'Esperit Sant per restaurar i actualitzar l'Església segons la seva fesomia originària, la fesomia que li van donar els sants al llarg dels segles (...). En aquest servei al poble de Déu, Sant Joan Pau II va ser el Papa de la família. Ell mateix, una vegada, va dir que així li hauria agradat ser recordat, com el Papa de la família». I encara demanà «que tots dos ens ensenyin a no escandalitzar-nos de les nafres de Crist, a endinsar-nos en el misteri de la misericòrdia divina que sempre espera, sempre perdona, perquè sempre estima».

Sant Joan Pau II, Karol Józef Wojtyła (1920-2005), nascut a Wadowice (Polònia), fou treballador en una fàbrica, actor i esportista, professor, resistent als nazis i al comunisme, sacerdot i cardenal-arquebisbe de Cracòvia, pare conciliar i Papa. Ell serà sempre el Papa de la misericòrdia i de la família, el primer Papa es-

lau, marcat primer per la resistència al nazisme, quan era jove, i després per la resistència a un règim comunista, satèl·lit de la Unió Soviètica i perseguidor de les llibertats, que ell col·laborà a enderrocar amb una tasca humanitzadora pacient. Durant el seu llarg pontificat, el segon pontificat més llarg de la història (1978-2005), lluità a favor de les persones i dels pobles, esdevingué l'atleta de Crist, un evangelitzador de totes les terres del món, i un guia fort i providencial per a la llibertat de l'Església i per a l'esperança del món. Convocà la trobada interreligiosa d'Assís, diversos Sínodes, publicà molts escrits, inicià les Jornades mundials de la Joventut, publicà el nou Codi i el Catecisme, treballà pels pobres, i fou un defensor de la vida des de la seva concepció fins a la mort natural. Ajudà el món del treball que ell havia compartit i que sempre estimà molt, i condemnà el sistema comunista. Però quan aquest s'esfondrà, tampoc no acceptà el capitalisme salvatge i sense rostre humà que es proposava com a única sortida. Aportà molt en la Doctrina Social de l'Església, especialment sobre els drets de les nacions i de les cultures. S'oposà a la Guerra del Golf amb totes les forces i fou sempre una veu lliure i incòmoda. Sofrí un atemptat encara avui desconcertant, perdonà l'agressor, i es mantingué molt sensible al món dels malalts i del dolor, fins arribar a la seva mort oferta fins al darrer sospir, en compliment del compromís de servei acceptat, sense baixar de la creu. Un autèntic missioner de tota la terra, que guià amb mà ferma l'Església catòlica fins al tercer mil·lenni.

Ara és tasca nostra imitar-ne les virtuts, aprendre de la seva humanitat per als propis compromisos, en els nous temps que ens toca de viure, perquè, si bé el món necessita mestres i líders coratjosos, avui tan escadussers, continua essent paradigmàtica l'expressió de Pau VI que per damunt de tot, el món només farà cas de mestres i líders que siguin també testimonis coherents i autèntics. Sempre recordarem les paraules tan còmplices de la seva primera homilia com a Papa: «No tingueu por! Obriu, més encara, obriu de bat a bat les portes a Crist!»

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ENTREVISTA

Aquesta imatge parla

EULÀLIA TORT

Feliços els pobres

La periodista Eulàlia Tort ha realitzat durant un any un servei a un dels països més pobres d'Amèrica Llatina: Guatemala. El contacte amb el P. Bernabé Dalmau, monjo de Montserrat, li ha donat l'ocasió de fer-li conèixer la novetat de les experiències en aquell país. La comunicació entre ambdós ha quedat plasmada en el llibre *Entre Montserrat i Guatemala. Cartes creuades* (Publicacions de l'Abadia de Montserrat), «una experiència de despulament i d'obertura a una nova realitat».

En què has canviat, arran de l'any a Guatemala?

Ha canviat totalment la meua mirada sobre la realitat dels països del Tercer Món. Guatemala és un país amb un 40% de pobresa, marcat per la inseguretat i la violència —cada dia moren assassinades 16 persones! Tot i aquestes xifres, he pogut descobrir la dignitat dels que no tenen res i una extraordinària humanitat de la qual ens queda molt per aprendre a Europa.

I per què les cartes creuades?

Han estat un alenada d'aire. No és gens fàcil deixar una vida i construir-ne una de nova. En el fons, emigrar a Guatemala ha estat per a mi una decisió lliure i voluntària... Ara em puc acostar millor al drama de les persones que deixen casa seva no per voluntat pròpia sinó per, simplement, sobreviure.

Et consideres ara una millor cristiana?

Per fi he entès les Benaurances... Reconec que a Barcelona em va ser impossible copsar l'extraordinària potència del *feliços els pobres*. Però quan treballes amb dones maltractades, quan a classe tens alumnes violats, agredits o mares solteres, t'adones que sí...: feliços els pobres, d'ells és el Regne de Déu.

Oscar Bardají i Martín

HISTORIA DE LA CARIDAD

El diácono Lorenzo y el servicio a los pobres

En el griego clásico *diakonos* significa *el que está al servicio de o el servidor*. En las primeras comunidades no pasó mucho tiempo antes de que el diácono se convirtiera en un importante ayudante del obispo. Los diáconos mantuvieron una relación inmediata con las necesidades sociales de las comunidades, convirtiéndose en los ojos y los oídos, las manos y el corazón de los obispos.

A partir de Gregorio Magno, los monjes ejercieron las tareas propias de los diáconos en el orden social y caritativo, quedando en realidad el diaconado como un estadio transitorio hacia el sacerdocio.

Lorenzo se convirtió muy pronto en el gran mártir de Roma y su fama se extendió por la cristiandad, y se le representó de acuerdo con la tradición de que fue quemado en una parrilla y de que sus perseguidores le pidieron que entregara «los tesoros de la Iglesia», que eran los recursos que él administraba para ayudar a las viudas y a los pobres.

Después de siglos de ocaso de los diáconos, el 21 de noviembre de 1964, por deseo del Concilio Vaticano II, se promulgó la restauración del diaconado permanente dentro de la constitución dogmática sobre la Iglesia. En el año 2003 había por lo menos 30.000 diáconos permanentes en 105 países. (En Cataluña es muy significativa de lo dicho la presencia de dos diáconos, Augurio y Eulogio, junto al obispo de Tarragona Fructuoso. Los tres murieron mártires en el año 259.)

Juan María Laboa

(Por sus frutos los conoceréis. Historia de la caridad en la Iglesia, Editorial San Pablo)

SER PADRES

Enseñar buenas conductas

Por favor, enséñele a su hijo, desde pequeño, a ser buena persona. En realidad, se trata de que haga efectiva la educación en valores. Antes, a los valores se les llamaba *virtudes*. Ahora, parece que el término *virtud* se ha vuelto mojado y se ha impuesto el término *valor*.

No obstante, ambos términos tienen en común algo muy importante que los caracteriza: son *hábitos*. Es decir, han tenido que ser educados, entrenados y practicados para alcanzar su pleno rendimiento. «La virtud es un hábito operativo bueno», dijeron Aristóteles y santo Tomás.

¿Y dónde se aprende a ser virtuoso? En la familia. Los valores o virtudes se expresan indirectamente a través de la acción y no de las palabras, mostrándolos en el plano de las relaciones humanas, y es así también como se transmiten de padres a hijos.

Hay tres factores básicos para enseñar conductas. Tome nota: 1) Se aprende a hacer algo cuando, a cambio, se obtiene una gratificación o recompensa. 2) Se deja de hacer algo cuando, a cambio, no se consigue una gratificación o recompensa. 3) Se aprende mejor a hacer algo cuando se enseña a base de pequeños pasos.

Enseñe las virtudes, o los valores, a su hijo. Porque, como decía a los padres el emperador Marco Aurelio —por algo le llamaban *el sabio*—, «¡educalo o súpelo!».

Dr. Paulino Castells

(Consejos del doctor para padres principiantes, Edicions 62, Barcelona)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Convocados a la fiesta

Hemos vivido con gozo la canonización de dos Papas. La Iglesia está de fiesta. Se nos ha invitado a palpar la cercanía de la santidad. Pequeños, jóvenes o mayores decían: «Le vi..., le pude dar la mano...» Muchos manifestaban: «Me impactó su cercanía..., su sencillez..., su santidad...»

Una joven exclamaba: «Yo no podía faltar, san Juan Pablo II me bautizó...» Otro afirmaba: «Mi foto con el Papa ha presidido el día». ¡Qué cara de gozo tenían! Convocados, hemos respondido a una gran celebración de la fe; al gozo, al testimonio.

Hoy y siempre, estamos convocados a una fiesta, a un encuentro. «Aquel día comprenderéis que yo estoy en mi Padre y vosotros en mí y yo en vosotros.»

El camino es claro: «Si me amáis, guardaréis mis mandamientos». El motor es el amor; la dirección, el Señor y los hermanos. Amar a Dios sobre todas las cosas y amar al hermano; de manera especial al que tiene hambre o sed, se encuentra desnudo, enfermo, preso...

La conclusión óptima: «El que me ame, será amado de mi Padre; y yo le amaré y me manifestaré a Él.»

Estamos convocados a una fiesta: el camino es el amor; la fiesta, el encuentro con el Señor.

Convocados, respondamos a la celebración de la fe, al gozo, al servicio, al testimonio..., al amor.

Hna. M. de los Ángeles Maeso

Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

- 26.** □ **Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [Ac 16,11-15 / Sl 149 / Jn 15,26-16,4a]. Sant Felip Neri (Florència 1515 - Roma 1595), prev., fund. Congregació de l'Oratori (CO, 1551); sant Zacaries, bisbe; sant Quadrat, mr., deixeble dels apòstols.
- 27.** □ **Dimarts** [Ac 16,22-34 / Sl 137 / Jn 16,5-11]. Sant Agustí de Canterbury (s. VI-VII), bisbe, abans monjo a Roma; sant Juli, mr.; sant Berenguer, monjo; beat Josep Tous (Igualada 1811 - Barcelona 1871), prev. i fund.
- 28.** □ **Dimecres** [Ac 17,15.22-18,1 / Sl 148 / Jn 16,12-15]. Sant Germà, bisbe de París; sant Emili, mr.; santa Maria-Anna de Jesús Paredes, vg., de l'Equador.
- 29.** □ **Dijous** [Ac 18,1-8 / Sl 97 / Jn 16,16-20]. Sant Just (segle VI), bisbe d'Urgell; sant Pere Sans, bisbe de Fo-quien i màrtir a la Xina (1747), nat a Ascó (Ribera d'Ebre), dominic.
- 30.** □ **Divendres** [Ac 16,9-18 / Sl 46 / Jn 16,20-23a]. Sant Ferran (1198-1252), rei castellano-leonès, patró d'institucions diverses; santa Joana d'Arc, vg., patrona de França; beat Pere Tarrés i Claret (Manresa, 1905 - Barcelona, 1950), prevere de la diòcesi de Barcelona.
- 31.** □ **Dissabte** [So 3,14-18 (o bé: Rm 12,9-16b) / Sl: Is 12,2-3.4bcd.5-6 / Lc 1,39-56]. Visitació de la Mare de Déu; santa Peronella (Petronila), vg.
- 1.** □ **† Diumenge vinent**, l'Ascensió del Senyor (lit. hores: 3a setm.) [Ac 1,1-11 / Sl 46 / Ef 1,17-23 / Mt 28,16-20]. Mare de Déu dels Desemparats, patrona de València i la seva regió; també la d'Argeme (Còria); sant Justí (s. II), mr. samarità, escriptor eclesiàstic.

DIUMENGE VI DE PASQUA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 8,5-8.14-17)

En aquells dies, Felip baixà a la província de Samària, i predicava el Messies als de la regió. Unànimement la gent feia cas de Felip, després de sentir-lo i de veure els prodigis que feia: els esperits malignes sortien de molts posseïts, xisclant tant com podien, i molts invàlids o paralítics recobraven la salut. La gent d'aquella província se n'alegrà molt. Quan els apòstols, a Jerusalem, sentiren dir que Samària havia acceptat la paraula de Déu, els enviaren Pere i Joan. Hi anaren, doncs, i pregaven per ells perquè rebessin l'Esperit Sant, que encara no havia vingut sobre cap d'entre ells; només havien estat batejats en el nom de Jesús, el Senyor. Pere i Joan els imposaven les mans, i rebien l'Esperit Sant.

▶ Salm responsorial (65)

R. *Aclama Déu, tota la terra.*

Aclama Déu, tota la terra. / Canteu la glòria del seu nom, / canteu la seva fama gloriosa. / Digueu a Déu: / «Que en són d'admirables, les vostres obres!» R.

«Tota la terra es prosterna davant vostre / i canta la glòria del vostre nom». / Veniu a contemplar les gestes de Déu. / Que n'és d'admirable el que fa amb els homes! R.

Convertí la mar en terra ferma, / passaren el riu a peu eixut. / Ell és la nostra alegria, / ell, que sempre governa amb el seu poder. R.

Veniu, fidels de Déu, escolteu-me; / us contaré el que ha fet per mi. / Beneït sigui Déu: / No ha refusat la meua súplica, / ni m'ha negat el seu amor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pere

(1Pe 3,15-18)

Estimats, reverencieu de tot cor el Crist com a Senyor. Estigueu sempre a punt per a donar una resposta a tothom qui us demani la raó de l'esperança que teniu; però feu-ho serenament i amb respecte. Guardeu neta la vostra consciència; així els qui critiquen la vostra bona conducta de cristians, s'hauran d'avergonyar d'haver malparlat. Si és voler de Déu, val més sofrir per haver obrat bé que per haver obrat malament.

També Crist morí una vegada per raó dels pecats. Ell, el just, va morir pels injustos, per conduir-nos a Déu. En el cos va ser mort, però per l'Esperit fou retornat a la vida.

▶ Evangeli segons sant Joan (Jn 14,15-21)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Si m'estimeu, guardareu els meus manaments; jo pregaré el Pare que us donarà un altre Defensor, l'Esperit de la veritat, perquè es quedi amb vosaltres per sempre. El món no el pot rebre, perquè no és capaç de veure'l ni de conèixer-lo, però vosaltres sí que el coneixeu, perquè habita a casa vostra i està dins de vosaltres. No us deixaré orfes: tornaré a venir. D'aquí a poc, el món ja no em veurà, però vosaltres sí que em veureu, perquè jo visc, i vosaltres també viureu. Aquell dia sabreu que joestic en el meu Pare, i vosaltres en mi, i jo en vosaltres. El qui m'estima, és aquell que té els meus manaments i els compleix; el meu Pare l'estimarà, i jo també l'estimaré i me li faré conèixer clarament.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 8,5-8.14-17)

En aquellos días, Felipe bajó a la ciudad de Samaría y predicaba allí a Cristo. El gentío escuchaba con aprobación lo que decía Felipe, porque habían oído hablar de los signos que hacía, y los estaban viendo: de muchos poseídos salían los espíritus inmundos lanzando gritos, y muchos paralíticos y lisiados se curaban. La ciudad se llenó de alegría. Cuando los apóstoles, que estaban en Jerusalén, se enteraron de que Samaría había recibido la palabra de Dios, enviaron a Pedro y a Juan; ellos bajaron hasta allí y oraron por los fieles, para que recibieran el Espíritu Santo; aún no había bajado sobre ninguno, estaban sólo bautizados en el nombre del Señor Jesús. Entonces les imponían las manos y recibían el Espíritu Santo.

▶ Salmo responsorial (65)

R. *Aclamad al Señor, tierra entera.*

Aclamad al Señor, tierra entera; / tocad en honor de su nombre, / cantad himnos a su gloria. / Decid a Dios: «¡Qué temibles son tus obras!» R.

Que se postre ante ti la tierra entera, / que toquen en tu honor, / que toquen para tu nombre. / Venid a ver las obras de Dios, / sus temibles proezas en favor de los hombres. R.

Transformó el mar en tierra firme, / a pie atravesaron el río. / Alegrémonos con Dios, / que con su poder gobierna eternamente. R.

Fieles de Dios, venid a escuchar, / os contaré lo que ha hecho conmigo. / Bendito sea Dios, que no rechazó mi suplica / ni me retiró su favor. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro

(1Pe 3,15-18)

Queridos hermanos: Glorificad en vuestros corazones a Cristo Señor y estad siempre prontos para dar razón de vuestra esperanza a todo el que os la pidiere; pero con mansedumbre y respeto y en buena conciencia, para que en aquello mismo en que sois calumniados queden confundidos los que denigran vuestra buena conducta en Cristo; que mejor es padecer haciendo el bien, si tal es la voluntad de Dios, que padecer haciendo el mal. Porque también Cristo murió por los pecados una vez para siempre: el inocente por los culpables, para conducirnos a Dios. Como era hombre, lo mataron; pero, como poseía el Espíritu, fue devuelto a la vida.

Queridos hermanos: Glorificad en vuestros corazones a Cristo Señor y estad siempre prontos para dar razón de vuestra esperanza a todo el que os la pidiere; pero con mansedumbre y respeto y en buena conciencia, para que en aquello mismo en que sois calumniados queden confundidos los que denigran vuestra buena conducta en Cristo; que mejor es padecer haciendo el bien, si tal es la voluntad de Dios, que padecer haciendo el mal. Porque también Cristo murió por los pecados una vez para siempre: el inocente por los culpables, para conducirnos a Dios. Como era hombre, lo mataron; pero, como poseía el Espíritu, fue devuelto a la vida.

▶ Evangelio según san Juan (Jn 14,15-21)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Si me amáis, guardaréis mis mandamientos. Yo le pediré al Padre que os dé otro defensor, que esté siempre con vosotros, el Espíritu de la verdad. El mundo no puede recibirlo, porque no lo ve ni lo conoce; vosotros, en cambio, lo conocéis, porque vive con vosotros y está con vosotros. No os dejaré huérfanos, volveré. Dentro de poco el mundo no me verá, pero vosotros me veréis y viviréis, porque yo sigo viviendo.

»Entonces sabréis que yo estoy con mi Padre, y vosotros conmigo y yo con vosotros. El que acepta mis mandamientos y los guarda, ese me ama; al que me ama lo amará mi Padre, y yo también lo amaré y me revelaré a él.»

Crist ressuscitat. Pintura del Bramantino (Bartolomeo Suardi, 1450-1536), Museu Thyssen-Bornemisza (Madrid)

🔊) *Aquesta imatge parla*

COMENTARI

El testament de Jesús

els discursos de comiat de Jesús en l'evangeli de Joan són el seu testament. Però no sempre tenim present que el testament de Jesús se'ns deixa de tres formes diverses. En primer lloc en forma de gest: el gest de Jesús de rentar els peus als deixebles expressa l'actitud més pregona de la vida de Jesús, la que més defineix el seu capteniment davant els homes i les dones que l'envolten.

És un testament en una imatge plàstica i entenedora. La segona forma de presentar el testament de Jesús és mitjançant la formulació típica dels comiats testamentaris, el manament: «Esti-

meu-vos els uns als altres tal com jo us he estimat». No és una imposició, és una exhortació a comportar-se com el testador. Però hi ha una tercera forma en què s'expressa el llegat de Jesús: l'Esperit Sant és el contingut del testament que Jesús ens deixa a tots i que ens lliga plenament amb ell. És el seu Esperit, el seu alè, el seu estil, el seu tarannà.

El text d'avui recull el testament de forma explícita: «Si m'estimeu, guardareu el meu manament (en singular), i jo pregaré al Pare, que us donarà un altre Paràclit perquè estigui amb vosaltres per sempre. És l'Esperit de la Veritat... vosaltres... el coneixeu, perquè habita a casa vostra i està dins de vosaltres». Tres coses: «un altre Pa-

ràclit» que vingui en comptes del primer «Paràclit», que és Jesús (1Jn 2,5). *Paràclit* és una paraula que vol dir: un que ve a fer companyia i a donar recolzament. És l'Esperit de la Veritat perquè és el qui conduirà els creients per tots els racons de la Veritat (16,13). Finalment, «habita a casa vostra», utilitzant el mateix verb (*menein*) que s'empra per parlar de les estances de la casa del Pare i del creient com a *estança*. El tema de la immanència mútua entre el creient i Jesús surt aquí de forma impactant a través de la figura de l'Esperit de la Veritat. Perquè la tasca de l'Esperit Sant, en l'evangeli de Joan, és fer present Jesús.

Oriol Tuñí, SJ

Confirmacions d'adults a la Catedral

L'Arquebisbe d'Urgell va confirmar dins la missa vespertina pasqual de la Parròquia de Sant Ot de La Seu d'Urgell, a l'església de la Missió, 8 adults degudament preparats. Alguns d'ells s'uniran pròximament en matrimoni.

El dia 2 de maig, i acompanyat pel Rector i altres preveres, els administrà el sagrament que confirma el do rebut ja en el baptisme. A l'homilia, els exhortà a viure l'alegria de ser cristians, a ser fervents en la seva fe, i a testimoniar-la amb coratge davant el món actual. Igualment remarcà que l'Esperit els enfortia per a viure imitant sempre Jesucrist i a posar l'amor sacrificat per sobre de tot, fins a donar la pròpia vida pels germans.

Confirmacions a Balaguer

Dissabte dia 3 de maig a Santa Maria de Balaguer, l'Arquebisbe d'Urgell va administrar el sagrament de la Confirmació a 65 joves que amb els seus padrins i familiars omplien de gom a gom la gran església gòtica. L'Arquebisbe estava acompanyat per l'arxiprest Mn. Joan Pujol i tots els preveres de la ciutat.

A la seva homilia tot glossant les lectures de la Paraula de Déu del III Diumenge de Pasqua que havien estat proclamades, Mons. Vives animà els confirmands a ser testimonis de Jesucrist sense avergonyir-se mai de la seva fe, ni de les seves arrels cristianes. Per tal de donar aquest testimoni cal un «entrenament» similar a aquells que duen a terme els atletes que els prepari per a donar testimoni en els moments més difícils i complicats de la vida.

Segueix el **Full Dominical** allà on vulguis amb el teu telèfon mòbil

Talló acull la Trobada Interdiocesana de Vida Consagrada

46 religiosos i religioses de les diòcesis d'Urgell i de Solsona es van reunir el dissabte 26 d'abril en la Trobada Interdiocesana de Vida Consagrada, celebrada al Santuari de la Mare de Déu de Talló. L'acte central va

ser la celebració eucarística presidida per Mons. Joan-Enric Vives, concelebrada pel Vicari General de Solsona, Mn. Joan F. Casals, el Delegat de Vida Consagrada d'Urgell, Mn. Jaume Vila i el Rector de Talló, Mn. Carles Rivas, a més del Secretari General d'Urgell Mn. David Codina.

La jornada va començar al matí amb la benvinguda a la Residència de la Sagrada Família, a La Seu d'Urgell i la pregària de Laudes a la capella de la beatíssima Anna M. Janer. Després es va marxar al Santuari de Talló. Allà van ser rebuts pel Rector de Talló, Mn. Carles Rivas i l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Vives i el grup va dur a terme una visita guiada per la magnífica església conduïts per Mn. Rivas. Aquesta església va ser declarada bé d'interès cultural l'any 1993 i conserva alguns elements que mostren el seu antic esplendor. Després de la celebració eucarística al Santuari es va fer un dinar de germanor, i va acabar el dia amb la pregària de Vespres a la capella de la Immaculada de Tartera.

El Museu presenta el llibre *Tresor retrobat*

L'església de Sant Miquel acollí el 3 de maig al matí la presentació del llibre *Tresor retrobat*, que recull la història de la troballa de les pintures de Sant Vicenç d'Estamariu, en un acte presidit per l'Arquebisbe d'Urgell, i que va comptar amb l'assistència del Sr. Joan Planes, impulsor del projecte de salvament i revalorització de l'església de Sant Vicenç d'Estamariu; el Sr. Albert Villaró, coordinador de la publicació, i la Sra. Àngels Solé, directora del Centre de Restauració de Béns Mobles de la Generalitat de Catalunya.

Durant l'acte es va fer una aproximació al descobriment i la conservació-restauració de les pintures murals de l'antiga església de Sant Vicenç d'Estamariu, la seva iconografia i estil, a través de les dues ponències del Sr. Pere Rovira, conservador-restaurador, tècnic en pintura mural del Centre de Restauració de Béns Mobles de la Generalitat de Catalunya; i de la Sra. Montserrat Pagès, conservadora d'art romànic del Museu Nacional d'Art de Catalunya. La presentació del llibre es va organitzar conjuntament entre el Museu Diocesà d'Urgell i la Fundació Sant Vicenç d'Estamariu.

Recuperació dels cants de litúrgia i divulgació de música sacra a la Catedral i a Ponts

La Catedral de Santa Maria de La Seu d'Urgell i l'església parroquial de Santa Maria de Ponts van acollir sengles concerts el darrer cap de setmana d'abril de la Coral Joia de Maig d'Anglesola, amb obres de polifonia religiosa com «Ave Verum», «Locus iste», «Nigra Sum», de música catalana i de la Nova Cançó, dirigits pel jove director pontsicà Narcís Cercós i acompanyats al piano per Irene López.

El marc de la Catedral i de l'església pontsicana han ajudat a donar més relleu, a més d'una òptima sonoritat a les peces interpretades.

Cal agrair la gran tasca que estan fent aquesta coral i tantes altres que estan presents en les nostres parròquies, tant del nostre bisbat com dels bisbats veïns, per mantenir els cants en la litúrgia, i també la divulgació i popularització de la música sacra.

Reconeixement d'imatges

Si trobeu aquesta icona podeu fer parlar les imatges. Per veure-ho seguiu aquestes instruccions:

- 1 Descarregueu-vos al vostre mòbil l'aplicació La Salle AR per a iPhone o Android
- 2 Apunteu amb el vostre dispositiu a la imatge que contingui la icona

Per assegurar un bon funcionament, cal que quan enfogueu la imatge no es projectin ombres. També cal que mantingueu el paper llà. Finalment, cal que visualitzeu la imatge sencera a la pantalla del vostre dispositiu

LA PLETA: DE RAMS A PENTECOSTÉS

La Santa Sió, mare de totes les esglésies

En l'àmbit geogràfic de la muntanya de Sió, tocant l'angle sud-oest de la muralla actual de Jerusalem, els treballs arqueològics ens han deixat al descobert, sota les construccions més recents, les restes de murs i paviments de l'època romana i herodiana.

Amb la pau de Constantí i l'arribada de Santa Helena a Jerusalem, els cristians construïren una gran basílica, en aquest indret. Fou anterior a la del Sant Sepulcre o la de Betlem. La trobem representada en el cèlebre mosaic de Màdaba, del segle VI.

Aquesta deuria ser, amb tota seguretat, la basílica on es reunia la comunitat que presidia Sant Ciril de Jerusalem. Per tant, el lloc on celebrava els sagraments del baptisme i l'Eucaristia, tan bellament descrits en les seves «Catequesis mistagògiques».

Les recerques arqueològiques fan veure que s'estenia més enllà de l'actual basílica de la Dormició de Maria. Tindria unes dimensions realment notables.

En l'espai que deuria ocupar aquesta basílica, s'hi troben les edificacions que la tradició coneix

com el lloc del Cenacle. Des de l'Edat Mitjana, els jueus hi veneren l'anomenada tomba de David. (Històricament, David fou enterrat a la ciutat primitiva, coneguda com Ofel, en un lloc no identificat encara pels arqueòlegs).

Tocant aquest edifici, es conserva encara un petit claustre. Hom l'identifica com part del claustre de la primera basílica. Històricament, aquí hi hagué el primer convent dels Franciscans de la Custòdia.

Sense més dades històriques, podem atribuir a la casualitat que els primers franciscans, en arribar a Jerusalem, anessin a viure en l'espai del que fou la primera església de Jerusalem?

La primera basílica cristiana de Jerusalem i, gairebé segur de tot el món, mereix més que qualsevol altra el qualificatiu de «mare de totes les esglésies».

Mn. Ramon Sàrries